

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/487/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914207601
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914207601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu UK Profit, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 797/59, 949 01 Nitra, IČO: 35 937 815, právne zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, proti žalovanému X. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. č. XX, XXX XX R., o zaplatenie 56,82 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13C/303/2014-53 zo dňa 09. 06. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Rimavská Sobota ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 09. 06. 2015 žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančný súd konštatoval, že pôvodný žalobca (DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom v Trnave) sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 56,82 Eur spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške vo výške 1,97 Eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 56,82 Eur od 28.09.2013 do zaplatenia. Uvedeného nároku sa domáhal na tom skutkovom základe, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti prekročením rámca povoleného prečerpania v dôsledku čoho vznikla pôvodnému veriteľovi (L. L., a.s.) pohľadávka z nepovoleného prečerpania. Keďže žalovaný pohľadávku z nepovoleného prečerpania v súlade s obchodnými podmienkami neuhradil, pôvodný veriteľ povolené prečerpanie v súlade s ustanoveniami obchodných podmienok zastavil.

1. 3. Aktuálny žalobca v podaní zo dňa 07.01.2015 modifikoval uplatnený nárok tak, že sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 56,82 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 4,50 Eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 56,82 Eur od 28.09.2013 do zaplatenia. Následne aktuálny žalobca v podaní zo dňa 23.01.2015 opäť modifikoval uplatnený nárok tak, že sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 56,82 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 4,50 Eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 56,82 Eur od 09.09.2014 do zaplatenia.

1. 4. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na vykonané dokazovanie a následne uviedol že, „z predloženej zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi L. L., a.s. a žalovaným vyplýva z čl. I len to, že banka zriadi účet pre majiteľ účtu v mene SKK, ďalej z čl. II vyplýva periodicita a spôsob vyhotovovania a preberania výpisov a z čl. III vyplýva skutočnosť, že majiteľ účtu sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami, zaväzuje sa ich dodržiavať a súhlasí s nimi, ako aj to, že vzťahy neupravené zmluvou sa budú riadiť

príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a tiež to, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami. Zo zmluvných ustanovení nevyplývajú žiadne skutočnosti týkajúce sa povolenia a podmienok prečerpania na účte, preto súd musí konštatovať, že predložená zmluva o bežnom účte nepreukazuje dôvodnosť uplatnenia žalovaného nároku.“ Ďalej uviedol, že „obsahom spisu je listina označená ako odstúpenie od zmluvy adresovaná žalovanému datovaná dňa 23. 07. 2011, z ktorej vyplýva, že L. L., a.s. odstupuje od zmluvy s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a súčasne oznamuje žalovanému, že povolené prečerpanie už nebude poskytované a banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Keďže žalobca nepredložil súdu dôkaz o tom, že táto listina - odstúpenie bolo doručené žalovanému, resp. že sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného súd musí konštatovať, že nebolo preukázané, že došlo k relevantnému odstúpeniu od zmluvy o bežnom účte so všetkými jeho dôsledkami.“ Okrem toho prvoinštančný súd poukázal i na to, že „obsahom spisu sú aj výpisy z účtu jednak č. XXXXXXXXXXXX, ktorý je totožný s číslom účtu uvedenom v zmluve o bežnom účte a taktiež č. XXXXXXXXXXXX, ktorý nie je totožný s číslom účtu uvedenom v zmluve o bežnom účte, pričom ani z jedného výpisu nevyplýva výška žalovanej sumy na istine ako ani na príslušenstve, takže súd musí konštatovať, že tieto listiny nepreukazujú dôvodnosť žalovaného nároku. V návrhu pôvodného žalobcu sa v súvislosti s odôvodnením žalovaného nároku nachádza len tvrdenie o tom, že pôvodnému veriteľovi vznikla pohľadávka prekročením rámca povoleného prečerpania, čím žalovaný porušil obchodné podmienky L. L., a.s. a L. L., a.s vznikla pohľadávka z nepovoleného prečerpania v dôsledku čoho L. L., a.s. zastavila povolené prečerpanie. Na tieto tvrdenia žalobca nepredložil žiadne dôkazy. Obsahom spisu nie sú žiadne listiny preukazujúce tvrdenú skutočnosť, že žalovanému bolo na jeho účte povolené prečerpanie, do akej sumy mu bolo toto prečerpanie povolené, ako ani to, že došlo k prekročeniu tohto povoleného prečerpania a následne, že došlo k jeho zastaveniu zo strany L. L., a.s.“ Na základe toho dospel prvoinštančný súd k záveru, že „žalobca nepreukázal právny dôvod ako ani výšku uplatňovaného nároku“ a preto žalobu žalobcu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zamietol.

1. 5. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a ani z obsahu spisu existencia jeho trov konania nevyplývala a preto mu náhradu trov konania nepriznal.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (prostredníctvom právnej zástupkyne) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, jeho žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť nahradiť mu trovy konania, eventuálne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny. Poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu nepreukázania dôkazov a neunesenia dôkazného bremena. Dôkazy, ktoré súdu zaslal však preukazujú jeho nárok. Má za to, že súd ich nesprávne interpretoval a niektoré z nich vôbec nebral do úvahy a nezaoberal sa nimi. Uviedol, že prvoinštančnému súdu „boli zaslané výpisy z účtu a výpisy z úveru generované priamo zo systému pôvodného veriteľa Banky L. L.. Súd uvádza, že z výpisov nie je preukázaná výška pohľadávky. 25.07.2011 bo účet zrušený, bezhotovostný vklad emisný zo strany Banky predstavoval sumu 123,11 Eur, ako je uvedené na výpise z úveru a rovnako táto suma je uvedená aj ako pohľadávka Banky v odstúpení od zmluvy. Táto suma bez úrokov vo výške 1,5 Eur a 0,67 Eur, tiež uvedených vo výpise predstavuje výšku sumy po preklopení na úver t.j. 120,94 Eur, tak ako je uvedené vo výpise z úveru, z ktorého vyplýva nárok žalobcu.“ Ďalej uviedol, že mu nie je zrejmé, z akého dôvodu súd tento dôkaz nepovažoval za preukazujú jeho nárok, „nakoľko z neho je jasné aj to, že žalovaný po preklopení na úver začal tento splácať, jednotlivé splátky istiny z jeho strany sú uvedené vo výpise, 23. 01. 2013 uhradil poslednú splátku vo výške 9,50 Eur + 0,50 Eur ako vklad na preplatok, t. j. 10 Eur, tak ako je uvedené vo výpise z úveru a rovnako aj v prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/Z., ktorá bola súdu zaslaná. Má za to, že súd sa týmito dôkazmi nezaoberal, nakoľko uvádza, že údaje vo výpisoch z úveru nepreukazujú pohľadávku. Vo výpise z úveru za obdobie do 15.10.2011 je uvedená suma, ktorú žalovaný dlžil Banke. Vo výpisoch z úveru sú uvedené aj výšky úrokovej sadzby za jednotlivé obdobia. Nasleduje výpis z úveru od 15.10.2011, kde je už uvedené, že žalovaný začal svoju pohľadávku splácať. Nesplatil ju však celú. Z výpisov z úveru táto skutočnosť jasne vyplýva, preto nám nie je známy dôvod toho, prečo súd prvého stupňa uvádza, že výpisy z úveru nie sú správne, a že z nich nevyplýva výška žalovanej sumy na istine ako ani na príslušenstve.“

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolanie žalobcu bolo podané ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“), ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Z citovaného ustanovenia vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodovanie o odvolaní prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd náležite nevysporiadal.

9. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutej časti rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty, ktorým reaguje na argumenty žalobcu uvedené v odvolaní.

10. 1. V prvom rade odvolací súd uvádza, že ak žalobca v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe ním predložených dôkazných prostriedkov k nesprávnym skutkovým zisteniam, de facto namietal nesprávne hodnotenie vykonaným dôkazov zo strany prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Na základe toho odvolací súd v odvolacom konaní skúma (okrem splnenia procesných podmienok odvolacieho konania), či súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie a či skutkové zistenia, ku ktorým po takomto dokazovaní dospel, majú v prevedenom dokazovaní oporu. Ak zistí, že nebolo prevedené náležité dokazovanie (kde možno zaradiť i nevykonanie stranou sporu navrhovaného relevantného dôkazu), alebo ak zistí, že prvoinštančným súdom konštatovaný skutkový stav nemá oporu v prevedenom dokazovaní (nevyplýva z prevedených dôkazov) prípadne, ak má za to, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP)

10. 2. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie z dôkazných prostriedkov poskytnutých zo strany žalobcu, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 132 O.s.p., aktuálne § 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení žalobcom predložených dôkazov zo strany prvoinštančného súdu nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať, alebo doplniť.

10. 3. So žalobcom (event. jeho procesnoprávnym predchodcom) predložených dôkazných prostriedkov skutočne nevyplýva opodstatnenosť jeho nároku. V tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie (včítane jeho správnych úvah a záverov týkajúcich sa procesnoprávnej povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti), s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Z predložených listín skutočne nie je možné jasným a jednoznačným spôsobom ustáliť skutkovú dôvodnosť a právnu opodstatnenosť uplatňovaného nároku. Z listín pôvodného veriteľa (L. L., a.s.) vyplýva len toľko, že evidoval pohľadávku voči žalovanému, ale vôbec nepreukazujú jej opodstatnenosť čo do základu i čo do výšky, teda z akého dôvodu a akým spôsobom táto pohľadávka vznikla, a ako bola určená jej výška. Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tieto aspekty jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom žalobca nevysvetlil a nepreukázal ani v odvolacom konaní.

11. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a keďže existenciu trov odvolacieho konania žalovaného nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu, náhradu trov odvolacieho konania mu nepriznal.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).